

Aan de leden van de Commissie-Beyen
en van de (grote) Delegatie-Verriijn
Stuart.

Mr Maas
3/4
[Signature]
Betreft : Kanttekeningen op de rede van de heer Spaak

Ten vervolge op mijn notitie van 14 dezer zend ik U
hierbij enige opmerkingen, welke ik ook aan Uw voorzitters
deed geworden.

J. Linthorst Homan

19 maart 1956

KANTTEKENINGEN bij de integratie-rede van Minister Spaak in de
Assemblée der KSG d.d. 13 maart 1956

Ten vervolge op mijn "poging tot inventarisatie" der belangrijkste punten der Brusselse besprekingen - zie mijn notitie van 14 dezer -, moge ik hieronder pogen na te gaan, in hoeverre de uiteenzettingen van de heer Spaak ons eens enig licht geven betreffende zijn komende ontwerp-eindrapport.

Uiteraard zijn enige algemene reserves hierbij nodig : ten eerste zeide de heer Spaak strikt persoonlijk te spreken, doch voorzover zulks dan mogelijk was, weten wij niet of hij bij zijn toespraak terughadert aan de besprekingen in de kring der Hoofden van Delegaties, dan wel vooruitdacht aan wat hij nu zelf gaat voorstellen - ik vrees soms dat dit inderdaad niet hetzelfde is -, en ten slotte is het mogelijk, dat zijn redacteurs nog hier of daar met nieuwe gedachten komen, terwijl bovendien enkele punten nog open liggen.

Over het karakter van het rapport nam de heer Spaak inderdaad de reserves in acht, welke hij beloofd had. Hij heeft dit m.i. echter weer bedorven, door aan het slot te zeggen, dat hij enige reserves op "details" vreest : het zijn hier en daar beslist geen details ! Hij wil het verdrag "soepel" doen zijn, waarbij hij echter wel bleef bij zijn oude gedachte dat de eerste etappe verder in onderdelen moet worden vastgelegd dan de latere. Over de verbindingen tussen Douane-Unie, Euratom, KSG en verdere technische punten liet hij zich niet uit, behalve dan dat hij bij verkeer m.i. wat heel sterk naar de CEMT verwees (zie de nota van de heer Vonk aan onze Institutionele Commissie-Bot).

Inzake de periodes bleef de heer Spaak de oude Franse gedachte afwijzen, dat telkens nieuwe ratificatie nodig zou zijn; hij ging echter niet in op de Franse "second defense line" van de eis van unanimité in de Raad van Ministers voordat een nieuwe periode intreedt, tenzij hij ook dit wilde afwijzen door zijn eis, dat het verdrag "irreversible" moet zijn.

Over de passages betreffende het onderlinge verkeer (invoerrechten en contingenteringen) heb ik geen opmerkingen. Wel wijs ik op het ontbreken van de aanduiding der Douane-Unie als geldende ook voor goederen uit derde landen, doch het is bekend dat de heer Spaak dat impliciet vermeld acht door het feit van het buitentarief, wat m.i. echter niet juist is.

Inzake het buitentarief legde de heer Spaak niet alleen - als steeds - grote nadruk op de afmetingen van de "markt" zelf, doch hij kwam ook weer met het punt der onderhandelingen, wat ons in deze vorm steeds bevreesd maakte voor een als "vecht-tarief" opgezette vrij hoge bescherming, welke bij gebrek aan concessies der derde landen hoog zou blijven.

Betreffende de landbouw viel de nadruk wat sterker op clauses de sauvegarde dan de laatste tekst van doc.no. 5 m.i. rechtvaardigt; heeft de heer Spaak hierbij vooral ook aan zijn Belgische critici gedacht ?

De materie en de procedure van de readaptatie kwamen m.i. wat vaag uit de doeken, al is er wel een zekere kentering te bespeuren.

Over het "transport" zette de heer Spaak de zaak op zijn kop, gelijk de heer Vonk reeds heeft signaleerd. De verwijzing naar de C.M.T. is voor ons volkomen nieuw, zij kwam op het niveau der Hoofden van Delegaties niet ter sprake. Is dit onverwachte Belgische invloed? De latere opmerking over "services" is zwak en maakt niets goed.

Dan volgt de harmonisatie en de zaak der distorsies. De kritiek, welke de heer Spaak op de Franse eisen binnenskamers had gegeven, gaf hij nu publiek, ook al formuleerde hij zijn woorden uiterst voorzichtig. De passage "dans la mesure ou cette correction est necessaire" is echter weer in onze geest.

Over de klassieke energie is de nadruk "..... ces problemes, qui sont plus de cooperation que d'integration" wat vreemd. Overigens heb ik over dat onderwerp geen opmerkingen.

Inzake de instituten zou ik dit willen signaleren :

- a.- Terwijl binnenskamers was gezegd, dat de "Commission europeenne" steeds "propositions" moet geven, is het nu tot driemaal toe slechts als mogelijkheid gesteld ("pouvoir presenter", "aurait la possibilite", "le rôle de conseiller"), waarvan mij de laatste aanduiding bepaald geheel onjuist schijnt omdat elk element van beslistheid daarin ten enenmale zoek is.
- b.- Zwak klinkt de passage over de hoop, dat de Raad van Ministers ^{zich} in de eerste etappe zo goed zal ontwikkelen : blijkbaar gevoelt de heer Spaak, hoe wankel dit is als basis voor vrijwel het gehele werk.
- c.- Ponderatie van de stemmen in de Raad, en uitbreiding van het ledental der Assemblee komen in de rede voor. Zelfs het voorstel, dat de Assemblee de investiture der "Commission europeenne" zou hebben, wat binnenskamers uitdrukkelijk was geschrapt. Dat geldt ook de "assesseurs" bij het Hof.

Daar ik ⁱⁿ mijn eerste notitie "Euratom" niet behandelde dan voorzoverre het de verbinding daarvan met de Douane-Unie betrof, laat ik dat vraagstuk ook hier onbesproken.

J. Linthorst Homan

19 maart 1956

S-11-308-90-3-156